

[Wilhelm.]

nummerorden, så må vi da høre, hvad der egentlig er begrundelsen for, at en socialdemokratisk justitsminister finder det nødvendigt at komme med den slags ting. Er der fortilfælde, som viser, at den slags er nødvendigt? I forvejen ved vi, at hvis advokater uretmæssigt benytter de oplysninger, de kan få på en sådan sag, kan de dels straffes efter straffeloven, er det § 152? Dels kan fratages deres beskikkelsesret efter en anden af straffelovens paragraffer. Har det nogen sinde været aktuelt, eller hvad er det, der gør, at man nu vil gribe ind? Eller er det bare noget, der er løbet med i et forslag, uden at ministeren sådan rigtig har registreret det, fordi det nu altså stod i udvalgets udkast til lovforslag? Har dette her virkelig været igennem den normale procedure i en socialdemokratisk regering, og er det blevet godkendt som noget, den socialdemokratiske regering skal slås for for at få ind i den kommende retsplejelov? Har dette her været igennem det, jeg forstår er den normale procedure i den socialdemokratiske folketingsgruppe, når man har en socialdemokratisk regering — og det kan være et spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører — og er det dér blevet, skal vi sige konfirmeret som et rimeligt godt udspil fra en socialdemokratisk regering til en kommende retsplejelov?

Ebba Strange (SF):

Det lovforslag, som er til første behandling i dag, har været ventet længe, og det har været ventet med forhåbninger, først og fremmest på grund af de forhold, som varetægtsfangerne lever under i dette land. Vi har længe drøftet, at vi opererer med for mange og for lange varetægtsfængslinger, og at vi dér har et helt presserende problem, der trænger sig på for at blive løst. Justitsministeren gør da også meget ud af i sin fremsættelsestale at beskrive de ændringer til det bedre, som han mener lovforslaget indeholder.

Nu vil jeg godt gribe fat i det, hr. Wilhelm var lidt inde på. For mig ser det ud, som om ministeren gør så meget ud af de afsnit, der handler om varetægtsfangerens forhold, at han tilsyneladende glemmer — jeg ved ikke, om det er glemsomhed, eller om det er en bevidst handling, men i hvert

fald ikke gør opmærksom på hverken i fremsættelsestalen, i bemærkningerne eller i det bilag, hvor vi traditionen tro i dette folketing sammenligner gældende lovparagraffer med lovforslagets paragraffer, at han med dette lovforslag agter at indføre meget alvorlige begrænsninger både i den sigtedes og forsvarernes rettigheder i dette land. Det mener jeg er en meget alvorlig ting, og jeg er spændt på, hvordan justitsministeren vil forklare det. Det får i hvert fald mig til her ved førstebehandling at opholde mig mest ved de meget betænkelige tendenser, som forslaget rummer i sine første afsnit, og derfor bliver de kommentarer, jeg når at knytte til afsnittene om anholdelse og fængsling, nok ikke så mangfoldige.

Efter lovforslagets § 1, nr. 13, 16 og 17, kan retten nægte at beskikke den advokat, som sigtede ønsker. Det er disse forslag, ministeren ikke kommenterer. Hvorfor ikke? Vil man ikke stå ved dem fra ministerens side, skal de på en eller anden måde lirkes igennem? Ja men det kan de jo ikke, de kan hverken lirkes igennem tinget eller igennem offentligheden.

Efter socialistisk folkepartis vurdering er disse bestemmelser ganske overordentlig farlige for retssikkerheden i Danmark. De varsler om en fuldstændig mangel på retsbeskyttelse for helt almindelige mennesker, ikke mindst hvis vi skulle ryge ind i specielt tilspidsede politiske situationer. Når jeg læser dem og sidder og gør mig mine overvejelser over dem, får de mig til at tænke på Baader-Meinhof-processen i Vesttyskland, de får mig til at tænke på det tyske berufsverbot, og de får mig til at tænke på retsmetoder, der nærmer os til en politistat. Derfor er jeg ligesom hr. Wilhelm interesseret i at få at vide, hvor justitsministeren har hentet sin inspiration til dette. Er det vores EF-medlemskab, der gør inspirationen tværs over den sydlige landegrænse så nem at hente, eller hvad er det? Hvad er det for en oprustning, justitsministeren vil forberede os på? Er det en oprustning til en kamp i forening med de mest reaktionære kræfter i Danmark mod anderledes tænkende, eller hvad er det? Jeg er lutter spørgsmålstejn over for det her.

Har justitsministeren det ligesom de reaktionære kræfter, der for tiden stikker snuden op af jorden og mener, at de vejrer morgen-